

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων, θεοστέπων καὶ Ἰσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἄπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβεία, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τὴ εὐσπλαγχνία σου, μεθ' οὗ σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας φιλόανθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαυὶδ τὴν πραότητα καὶ τῶν Ἀποστόλων τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεύς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος, διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα ἀείμνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεόν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον, ἐντεύθεν σοὶ φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος β' Βυζαντίου

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εὐληφῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας, καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου Ἱερέως, ὡς διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν Βασιλεύσιν ὄφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. Διὸ ἱκετεύων μὴ παύση Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρηρησίαν ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, τῆς τλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στήσον τὸ ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα, Τὶ τοῦτο Υἱέ μου, τί σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἷσδος, τό, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἔστη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν πυρανόν, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεός Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοί, πῶς ὁ οἶκος

οὔτος, ὄν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησιν μου, Κύριε ὁ Θεός, Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούση τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσεύζωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούση ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔση.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιῶν οὗ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἰερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄγονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό, καὶ ἔση στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται, Ἔρημος, σοὶ γὰρ κληθήσεται, θέλημα ἐμόν, καὶ τῆ γῆ σου, Οἴκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου, καὶ ἔσται ὄν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

Φωτίζου, φωτίζου, Ἰερουσαλὴμ, ἥκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. Ἴδου σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου, ἥκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τὴ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβὰ ἤξουσι, φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοί, καὶ λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ ἤξουσί σοί, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξαστήσεται. Τίνες οἱ δὲ ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα θαρσεῖς ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μέτ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔωδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἄλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοί, διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τινες οὐ δουλεύσουσί σοί, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἤξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἄμα, δοξᾶσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σέ καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών, τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοί. Καὶ θήσω σέ ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώση, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεός Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος α'

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα, φωτισθεῖς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαιδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἐνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἰρετικῶν ἠσθένησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν, τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στίφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης Ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχτης πατήρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. Διὸ αἰτούμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἰτῆσαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλήσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες μᾶλλον ἐνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντίνε Ἰσαπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητῆς, κατὰ ὀρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπεφάνθης ἀήττητος, Ὅθεν δυσωπούμεν σε, ὡς πρεσβευτὴν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β' Βύζαντος

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε, Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος γ'

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμητοροῦ τὰ θράση, τὴ πανοπλία τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θεῖᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντίνε πανεύφημε, Σὺ γὰρ ὄφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδώλων τὰς μορφάς, καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταपुरσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράττει σου Ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως γεραίρει κρυναγάζουσα, Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιάλου, Χαίροις, ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων Ἰσότημε, Χαίροις πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων τὸ προπύργιον, Κωνσταντίνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ, Κωνσταντίνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες, σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριο σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὄπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Ὅντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, Μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρά, Κωνσταντίνε θεόστεπτε, Ἀνάκτων ἡ δόξα, πλουτοῦ καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρρυσις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ἔνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε, Δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὄν ἡλιζον.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν θεότητος μετοχετευθεὶς, ἤχθης ἀγιᾶσαι λαὸν καὶ πόλιν, καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν, Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου, Ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατήρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρῦει,

Κωνσταντίνε Ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νὺν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεύσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῆ χειρὶ σου παρέθετο ἦν περισῶζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Νέος γέγονας, Δαυὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῆ κορυφῆ σου τὸ ἔλαιον, σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε, Ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος, ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον Σοφῆ βασίλειον, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς... Ἑορτῆς

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. β'

(Σήμερον τὸ προφητικόν)

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ὃ καὶ κράτος πρῶτος τὸ βασιλεῖον ἐπέθηκε, διὸ σὲ ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντίνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῆ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, ἀγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντίνε θεόπνευστε, σὺ γὰρ ἐν Βασιλεύσιν εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανόυ, Βασιλέως τηρήσας, διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥύσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἁγίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῆ τριαδικῆ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νὺν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ᾠχος δ'

Ἐψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαυὶδ τὸν δούλόν μου ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.
Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου. ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Τό, Πᾶσα πνοή

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην

Δόξα... Ταῖς Θεοστέπτων...
Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

ᾠχος β' Βύζαντος

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε, Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ' καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τῶν Ἁγίων

ᾠδὴ α' ᾠχος πλ. δ' Ἐγρὰν διοδεύσας

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντίνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἐλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Θεοτοκίον

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἄνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἀμαρτίας, τὴ μεσιτεία σου ῥύσαι με Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψίδος

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας, ὅθεν τῷ καλοῦντι θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τᾶ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν, ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρραγὲς τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα, Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφάνέρωσας θείῳ φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε

Θεοτοκίον

Ἰεράς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι, ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυία, πάσης κατακρίσεως ῥύσαι καὶ σώσόν με.

Κάθισμα ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτεῖνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἄστρον μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ

κρατύνεσθαι, ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

**Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον
Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ**

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα τοὺς δούλους σου, κρᾶζοντας καὶ λέγοντας, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἢ ἀντίληψις,

Σταυροθεοτοκίον

Τῇ ἐν Σταυρῷ σου Ἰησοῦ ἀνυψώσει, συνανυψώθη τῶν βροτῶν ἡ οὐσία, ἡ δὲ Παρθένος ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς, Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἐπαπολαύσας, ἄναρχε Θεέ; Δόξα τῷ θεῷ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

**Ὦδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε**

Οὐρανόθεν ὡς Παύλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Ἵπερλάμπρω σημείω σε, Μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστήρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχημάτισας, διὰ τοῦτο πίστει σὲ δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νὺν θεῖον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν Ἥλιον κύησασα, τῆς δικαιοσύνης Αἰειπάρθενε.

**Ὦδὴ ε'
Ὁρθρίζοντες, βοώμέν σοι**

Ὁρθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατώκησας, νὺν εἰς τὰ ἄνω βασιλεία.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι.

Θεοτοκίον

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθάρισον μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφους.

**Ὦδὴ ς'
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ**

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαιομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζώντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδώλων νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρησκευματα καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον:

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ

διά σου βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοῦς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον

Ίατρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον, καὶ σωσὸν μὲ τὸν ἐπὶ σοί, πεποιθότα πρεσβείας σου ἄχραντε.

Κοντάκιον Ἦχος γ' Ἦ Παρθένος σήμερον

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένη, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν, Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων, δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος

Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν, τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν, καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί, Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον

Τῆ ΚΑ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων, μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι

- Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
- Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.
- Εὐόνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντῖνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Παῖδες Ἑβραίων

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθη σοῦ τῷ νόμῳ Κωνσταντῖνος, ἀνομούντων διό, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοὶ Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλον τὸ πάντας ἀνελκύσαν, Ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξῃσι θεαῖς ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη, καὶ ναοὺς ἱεροῦς, αὐτῷ ἀνωκοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη Πάθη.

Θεοτοκίον

Γνώμη οἰκεία ἀμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνήθει σου νύν, προστρέχω συμπαθεῖα, ἀπεγνωσμένον σώσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὦδὴ η' Ἑπταπλασίως κάμινον

Ὡς πορφυρίδα Ἐνδοξε, στολισθεὶς τὴν εὐμένειαν, καὶ ὡσπερ γλαμύδα τὴν καλὴν συμπάθειαν, στεφάνῳ κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελείῳ νοῖ, καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία κραυγάζεις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραινομένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σὲ θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεία, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ πόθος σου! καὶ ὁ τρόπος σου ἔνθεος, ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα, τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξάμενους τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων, ναοῖς

περικαλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σώσον με βοῶντα, Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ὁ τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντίνε, καὶ τίμιον σώμά σου, μαρμαρυγᾶς, θείας καὶ ἀκτῖνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημούντάς σε.

Ἁγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἁγίοις νυνὶ κατεσκήνωσας, ἀγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ, τῶν ἰαμάτων πάντοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἐλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλα ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἐλένην τὴν, Ἁγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτιρον.

Θεοτοκίον

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας, καὶ νῦν ἰδοῦ, οἷά περ Βασίλισσα δεξιᾶ, τούτου ἀγνὴ παρίστασαι, ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστεράς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὧρα καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασιλείον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ οὐρανόθεν, ἐξαστράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον, ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Χαίροις Κωνσταντίνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγὴ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον ἄπασαν, Χαίροις ἡ ρίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε, Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ὁ βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογία κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγᾶς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτὴ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπῖαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τὴ ἐκμιμήσει, Ἐλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου, ὅθεν ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου πανηγυρίζοντες.

Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἐλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπὶ ποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανοῦ σου, τούτους ἠξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τὴ ἐπινεύσει σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Μεθοδίου Πατριάρχου

Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν,

ὡσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγησεν, Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθροὺς σου, ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω, Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Δοξολογία Μεγάλη

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τοῦ Κανόος ἡ γ' καὶ ς' Ὡδή.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.